

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

วาสนาหลวงตาวาระสุดท้าย

วันไหนก็พูดทุกวัน ๆ เราเหนื่อยมากนะ มันเหนื่อยเพราะพูดทุกวัน ๆ เฉพาะนี้
แล้วก็ออกเกี่ยวข้องกับโลกอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นนอนมา รู้สึกเราเหนื่อยเหมือนกัน
ถ้าคิดอย่างที่เขาพูดว่า การบิณฑบาตเงินทองข้าวของมาเข้าใส่คลังหลวงหรือรัฐบาลนี้
เหมือนละลายกะปilingน้ำทะเล เขาว่าอย่างนั้น เราย้อนเข้ามาสู่อรรถสู่ธรรมกับสัตว์โลก
มันคล้ายคลึงกัน พระพุทธเจ้าโปรดสัตว์โลกประหนึ่งว่าละลายกะปilingน้ำทะเล นี่เราก็
อดคิดไม่ได้เหมือนกัน เราสมบุกสมบันแทบเป็นแทบตายผลที่จะได้มามีแต่สิ่งที่ไม่ค่อย
น่าพึงปรารถนา มีกระทบกระเทือน มีการต่อการต้าน เรื่องความสกปรกมันหากมี
ของมันเอง นี้ออดคิดไม่ได้นะ

ธรรมเป็นของสะอาด สอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ที่จะให้มีความแน่นหนามั่นคง
และเข้าอกเข้าใจกันเป็นอันดี เพื่อเชิดชูตัวเองและชาติไทยของเราขึ้น กลับมีอะไร
อย่างที่ว่าซัด ๆ ซอง ๆ ยุ่ง ๆ เหยิง ๆ ลี้ ๆ ลับ ๆ อะไร เลยเหมือนกับว่าละลายกะปiling
น้ำทะเล ไม่เกิดประโยชน์อะไร

พระพุทธเจ้าสอนโลก ๔๕ พระพรรษา พระองค์ก็ถอนออกเลย นี่เราก็พยายาม
สอนโลกมานานปี หันหน้ามาเกี่ยวกับพระกับเณรที่ดั่งที่วานั้นแหละ ๒๔๙๓ หันหน้า
ออกมาดูหมู่ดูเพื่อน จากนั้นเราก็หันหน้าออกดูประชาชนญาติโยม กว้างขวางออกไป ๆ
จนกระทั่งเวลานี้นานเท่าไรแล้ว อายุ ๘๗ จะเต็มวันที่ ๑๒ สิงหาคม นี้ อายุเรา ๘๗ จะ
เต็มสังขารนี้ ที่หันหน้าออกเกี่ยวข้องกับพระกับเณรเพื่อนฝูง ตลอดประชาชน ตั้งแต่
๙๓ มาถึงปีนี้เป็นเวลา ๕๐ ปีเต็มเลยนะ ผลได้ผลเสียเป็นยังงี้ก็ต้องคำนึงคำนวณ บาง
ทีอดคิดไม่ได้นะ

เราพยายามสุดกำลังความสามารถของเรา ที่จะแนะนำสั่งสอนเพื่อช่วยชาติไทย
ของเราเต็มกำลัง แล้วผลไม่ค่อยมี แล้วยังมีอะไร ๆ ที่ไม่คาดไม่คิดกระทบกระเทือนอยู่
เรื่อย ๆ นะ จนอดคิดไม่ได้ว่า เอ้อ เรานี้วาสนาน้อยนะ เราสอนโลกเพื่อความร่มเย็น
เป็นสุข ดีไม่ดีโลกแห่งชาวพุทธของเราก็จะมากลายเป็นข้าศึกศัตรู เป็นสงครามกันในวง
ศาสนา ซึ่งหลวงตาบ๊วเป็นผู้แนะนำสั่งสอนอยู่เวลานี้ ก็แสดงว่าหลวงตาบ๊วนี้อาภัพ
วาสนามากอยู่นะ หากจะเห็นด้วยก็ให้กัดกันไป ถ้าเห็นด้วยว่าหลวงตาบ๊วมีวาสนาอาภัพ
จริง ๆ แล้วก็ให้พากันกัดกันไปนะบรรดาพุทธบริษัทเรา

เวลานี้ประชาชนชาวไทยกับรัฐบาล ใครมีหุมีตาก็ได้ยินได้เห็นกันอยู่นั้นเวลานี้
กำลังขู่กันแะ ๆ ขู่กันเพื่อจะกัดกัน อย่างนั้นถ้าไม่ยอมรับธรรมแล้วก็จะกัดกัน ถ้ายอม

รับธรรมแล้วก็ยอมรับความผิดความถูก ตามธรรมที่สอนไว้โดยหลวงตาบัวเป็นผู้นำ หลวงตาบัวก็จะมิว่าสนา พอมีวีแววบ้าง ถ้าหากว่าแะ ๗ แล้วกััดกันหลวงตาบัวนี้หมด อาภัพวาสนา ไม่สมกับเจตนาที่ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมาเลย

ขอให้ทุกคน คนดีก็ขอให้คิด คนดีก็มีกรรมติดตัว กรรมดีชั่วติดตัว มีสุขมีทุกข์ ติดตัวเหมือนกัน คนดีก็ไม่ใช่ดีล้วน ๆ ก็มีกรรมดีกรรมชั่วติดตัวเหมือนกัน ขอให้ให้นำอันนี้ไปพิจารณาตามอรรถธรรม ใครผิดใครถูกประการใดให้ยอมรับกัน อันไหนที่ผิดพลาดไปให้รีบแก้ไขตัดแปลงทันที อย่างนี้ก็เรียกว่าธรรมเป็นน้ำดับไฟ มันกำลังจะลุกเป็นพื้นเป็นไฟขึ้นมา น้ำคือธรรมดับลงไป แต่ลูกชาวพุทธเรายอมรับเหตุผลแล้วก็เลิกแล้วกันไป ในสิ่งที่ไม่เป็นมงคลต่างคนต่างรีบแก้ไข เรื่องก็เลิกแล้วกันไป ที่เป็นพื้นเป็นไฟต่อไปอีกก็ไม่มี

ถ้าใครก็อวดเก่ง ๆ เหมือนหมากัดกัน หมาทัวนี้ก็อวดเก่ง หมาทัวนั้นก็อวดเก่ง สุดท้ายหมาสองตัวอวดเก่งก็กัดกัน กัดกันทั้งตัวแพ้วชนะมันเจ็บด้วยกันนั้นแหละ หมากัดกัน ดูอย่างนักมวยเขาต่อยกันบนเวที ว่าคนนั้นแพ้วคนนั้นชนะ ทั้งสองคนนั้นมันเจ็บด้วยกัน ดีไม่ดีผู้ชนะเจ็บมากกว่าผู้แพ้วก็ได้ อันนี้การกระทบกระเทือนกันระหว่างชาติไทยเราทั้งชาติอย่างนี้ โดยเห็นแก่ได้ เห็นแก่รำแก่รวย เห็นแก่อำนาจว่าตัวดีตัวเก่ง อย่างนี้อย่างเดียว แล้วทางนี้ก็ไปอีกทางหนึ่ง ก็ถือเงื่อนอันหนึ่งขึ้นมา ก็ว่าทางนี้ทางถูกทางดี ไ้อ้ทางผิดก็ไม่ยอมรับผิด ทางถูกก็ไม่ยอมรับความผิดนั้น สุดท้ายก็พืดกัน

หมากัดกันมันเพียงกัดตัวสองตัวนะ ชาติไทยเรากัดกันนี้ ยกตัวอย่างเช่นเวลานี้ ก็กำลังเริ่มปรากฏแล้วระหว่างพระราชกร เอารวม ๆ นี้ กับประชาชน กำลังเริ่มแะ ๗ จะกัดกัน มองดูแล้วในสายตาของธรรมจะดูไม่ได้นะ ความคิดความอ่านเรียนมาทุกคน ๆ ทำไม่จึงให้กิเลสตัดหน้าตัวเย่อหยิ่งจองหองพองตัวนั้นมาเป็นเจ้าอำนาจ บังคับให้คนไทยทั้งชาตินี้กัดกันมีอย่างเหรอ ถ้าเอาธรรมแทรกเข้าไปปั๊บ ผิดถูกชั่วดีไม่มีใครเกินมนุษย์ เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเราเป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาดโดยอรรถโดยธรรม น่าจะแยกจะแยะกันได้อย่างรวดเร็ว ใครผิดยอมรับว่าผิด ใครถูกก็ปฏิบัติตามทางถูก เท่านั้น ก็เป็นลูกชาวพุทธขึ้นมา

แต่นี้มันไม่ยอมฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ มันจะเป็นแบบที่พระชาวโกสัมพี อวดเก่งต่อกันละซี พระธรรมกถึกกับพระวินัยธร ต่างคณะทะเลาะกัน พระพุทธเจ้ามาอบรมสั่งสอนแนะนำ ไม่ยอมฟังเสียงพระพุทธเจ้า พระองค์ก็ปล่อยเลย ทรงจำพรรษาอยู่ที่ป่าเลไลยก์พระองค์เดียว พระพุทธเจ้าทรงจำพรรษาพระองค์เดียวที่ป่าเลไลยก์ แล้วก็ปล่อยให้ทางนี้ตัวเก่ง ๆ มันกัดกันละซี เป็นอย่างนั้นนะหมาพระ หมาพระก็กัดกันได้ เหมือนกันกับหมาขรวัส วิณัยธร์กับธรรมกถึกเป็นหมาพระกัดกัน พระพุทธเจ้าเสด็จ

หนี ทรงสั่งสอนไม่ยอมฟัง เก่งกว่าศาสดา เห็นไหมกิเลสตัดหน้าตัวเยอหยิ่งจองหองเก่งกว่าศาสดา เห็นไหม คือธรรมกถึกกัฏฐิ วินัยธรรกัฏฐิ ถือว่าตัวเก่ง ๆ พระพุทธเจ้ามาอบรมสั่งสอนไม่ยอมฟังเสียง แสดงว่าทั้งสองนี้ต่างคนต่างเก่งกว่าพระพุทธเจ้า นี่ละคือกิเลสเวลามันเก่งแล้วไม่เห็นครูเห็นอาจารย์ ไม่เห็นนรกอเวจี ไม่เห็นบาปเห็นบุญ ไม่เห็นนรกอเวจีสวรรค์ชั้นพรหมที่ไหน ไม่เห็นทั้งดีทั้งชั่ว เห็นแต่แบบที่จะพัดกัน ให้ต่างฝ่ายต่างแหกเท่านั้นเป็นของดี

ความแหกเป็นของดีแล้วหรือ อวัยวะของเราแต่ละสัดละส่วน เจ็บปวดที่ตรงไหน มีบาดมีแผลตรงไหนยังแสดงความวิการแตกร้าวจนขึ้นมาแล้ว ต้องรีบรักษาเจ้าของอันนี้เป็นยังไง อย่างพระโกสัมพีเริ่มแตกร้าวจน พระพุทธเจ้าเสด็จหนี ปล่อยให้กัดกันแต่กัดกันก็ไม่ถึงไหนละซี ประชาชนญาติโยมเขาไม่ใส่บาตรให้กิน ปากท้องอยู่กับประชาชน เขาไม่ใส่บาตรให้กิน ทั้งไม่ทราบว่ามีใครแพ้ใครชนะ ผอมโซไปด้วยกัน ดิ้นดิ้นจะเป็นจะตาย เลยให้พระอรหันต์ไปทูลอาราธนาพระพุทธเจ้ามาระงับ มันสงบตั้งแต่พระพุทธเจ้ายังไม่มา เพราะท้องพาให้สงบ ไม่สงบตาย ท้องแตก แตกด้วยความแห้งแล้งอาหารไม่มี ไม่ใช่ท้องแตกแบบชุกขณะ แตกด้วยความหิวโหยตันมันละซี

พระพุทธเจ้าก็มารับสั่ง ฟังซิพระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก เมื่อเวลาเสด็จมาแล้ว ประชาชนญาติโยมก็มาชี้หน้าชี้ตาตำท้อพระสงฆ์เหล่านั้น ไหนพวกธรรมกถึก ไหนพวกวินัยธรร เขามาชี้หน้า พระพุทธเจ้าว่า อย่ามายุ่งนะ นั่นฟังซิ ลูกประชาชนญาติโยมทั้งหลายยังทะเลาะกันได้ แล้วลูกของเราตถาคตก็เป็นคนมีกิเลสเหมือนกัน ทำไมจะทะเลาะกันไม่ได้บ้างละ อย่ามายุ่งนะ เราจะพิจารณาของเรา ลูกของเราเราจะอบรมแนะนำสั่งสอนลูกของเราเอง ลูกประชาชนให้ไปสั่งสอนกันเอง อย่ามายุ่งกับลูกของเรา ฟังซิศาสดาองค์เอก พอพระองค์ประทานโอวาทนี้ บรรลุธรรมมรรคผลนิพพานมีน้อยเมื่อไรในคัมภีร์ก็อ้างกันอยู่ที่นี่ เอาคัมภีร์มาพูดนี่ไม่ได้โกหกใคร

แต่พี่น้องชาวไทยเราเป็นยังไง ใจความโลภมันก็จะเอาให้โลกแตกเหวอ มันถึงไม่มองดูอะไร ๆ เลย อันนี้ละตัวสำคัญ ผู้ที่ไม่โลภจนผาดโผนโจนทะยานก็มีแก้ใจด้วยกัน ต่างฝ่ายก็ต่างจะพัดกัน นี่เป็นความเสียหาย ฝ่ายผิดเสียหายมาก คือเสียหายทั้งทางโลก ทำประชาชนให้แตกร้าวมัคคีกันไป ออกจากนี้แล้วชีวิตลมหายใจขาดสะบั้นนี้ ธรรมพระพุทธเจ้าสอนว่ายังไง คนทำชั่วต้องตกนรก เห็นไหม อันนี้ก็แบบเดียวกันกับครั้งพุทธกาลที่พระองค์ตรัสไว้เป็น ๓ บท คนทำชั่วตกนรก คนทำดีไปสวรรค์ ผู้สิ้นกิเลสแล้วไปนิพพาน ฟังซิ นี่เป็นพุทธภาษิต

แล้วใจพวกที่ทำชั่วต่าง ๆ ที่ทำให้บ้านเมืองเดือดร้อนอยู่เวลานี้จะไปไหน ธรรมก็บ่งบอกอย่างนั้น มันก็ไม่ยอมฟังเสียง มันจะบึกบึนสั่งสมให้ได้มากกว่านั้นเข้าไปอีก

ให้จมลงที่นรกสุดยอด ใครก็ช่วยกันไม่ได้ ถ้าธรรมช่วยไม่ได้แล้ว ถ้าไม่ฟังเสียงธรรม แล้วก็เท่านั้น เวลานี้เราเอาศาสนามาสั่งสอนเพื่อจะให้ดีบให้ดี ทำไมยังเป็นการมีลักษณะที่เป็นนี้เหมือนหนึ่งว่า ศาสนากับโลกกำลังรบกัน เช่นอย่างเขาแสดงทางเมืองนอก เขาบอกมาในเมืองไทยเราว่า เวลานี้หลวงตาบัวกับรัฐบาลกำลังแตกกัน นั่นเห็นไหม ศาสนาทำไมจึงไปเป็นข้าศึกกับประชาชนถึงขนาดแตกกัน ศาสนาไม่มี เป็นเรื่องของกิเลสก่อตัวขึ้นมา แล้วก็หมายความว่าศาสนาเป็นข้าศึกต่อมันเอง ก็มีเท่านั้น

อันนี้เรามาสั่งสอนโลกเราไม่มีอะไรกับโลกเลย มีแต่สั่งสอนด้วยความเมตตา ล้วน ๆ ตั้งแต่ต้นมาดังที่เราเคยอธิบายให้ฟังแล้ว จนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวหลวงตาบัวนี้ นะ ด้วยอำนาจแห่งความเมตตา มีเท่าไรกวาดออก ๆ แทนที่จะกวาดเข้ามาเราไม่เคยมีแต่กวาดออก ๆ สุดท้ายก็พาประชาชนทั้งหลายวิ่งเต้นชวนช่วยกันทั่วบ้านทั่วเมืองเข้ามาสู่คลังหลวง จนกระทั่งบัดนี้ แล้วก็มาร้าวรานกันระหว่างคลังหลวงกับประชาชนเข้าไปอีกแล้วนี่ นี่ก็จะแย่งสมบัติกันภายในหัวใจของชาติไทยเรา ให้เป็นความร้าวราน ผู้เป็นเจ้าของทั้งประเทศในคลังหลวงนั้นก็ไมยอม ผู้จะเอาก็จะเอา ผู้จะกลืนก็จะกลืน ให้พากันพิจารณา

สองเงื่อนนี้ถ้าใครผิดให้รีบถอนตัว ถ้าจะฟังคำสอนพระพุทธเจ้า แล้วปิดทงนรกไม่เปิดอ้าร่อย่างเวลานี้ นะ ศาสนามาสอนถ้าฟังก็ฟัง ไม่ฟังก็ไม่ฟัง เราสอนอย่างนี้ เราไม่มีอำนาจจะไปบังคับขู่เข็ญฆ่าฟันรันแทงเหมือนโลกเขา โลกคือโลกหมากัดกัน ธรรม...ไม่มี และแม้จะมีบางอย่างพระชาวโกสัมพี ท่านก็ระงับดับความชั่วช้าลามก ความโหดร้ายทารุณต่อกันนี่ลงได้ จนกระทั่งบรรลุมรรคผลนิพพาน แล้วผลดีจะปรากฏบ้างไหมในเวลาเมืองไทยเรากำลังระส่ำระสาย ด้วยเรื่องของธรรมกับธรรมต่อสู้หรือโต้ตอบกันอยู่เวลานี้ ถ้ายอมรับคำสั่งสอนว่าเป็นศาสดาองค์เอก เป็นธรรมชั้นเอกแล้ว ก็ให้รีบระงับดับความทิฐิมานะความเห็นแก่ได้ ความเห็นแก่รำแก่รวย ความกอบความโกยทั้งหลาย ซึ่งเป็นความผิดล้วน ๆ ต่อชาติบ้านเมืองนั้น ให้ถอยตัวออกไป อย่าให้มันมีกำลังรุกรานชาติบ้านเมือง ตลอดศาสนาที่จะฉิบหายไปหมด เพราะกิเลสเหล่านี้เป็นเครื่องสังหาร สุดท้ายก็มาสังหารผู้กำเริบเลิภสาน เยอหยิ่งจองหองพองตัวว่าดีนั่นแหละ จะลงนรกไม่เป็นอื่น ธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มีสอง เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ต่างคนต่างฟังเสียงกัน

เวลานี้ศาสนามาระงับดับภัย ไม่ใช่ศาสนามาส่งเสริมไฟให้เผาบ้านเผาเมือง เผาชาติไทยเรา หลวงตาบัวนำเอาศาสนาซึ่งเคยเป็นน้ำดับไฟมาตั้งกับตั้งกัลป์แล้ว เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรานี้ก็ ๒,๕๐๐ กว่าปีมาแล้ว เป็นน้ำดับไฟมาตลอด เราก็นำธรรมประเภทน้ำดับไฟมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่เริ่มออกช่วยชาติบ้านเมืองมาจน

กระทั่งบัดนี้ เหตุไฉนน้ำดับไฟนี้จะกลายเป็นไฟเผาไฟไปอีก เอาพิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย เราเป็นลูกชาวพุทธให้รับรู้เนื้อรู้ตัวเสียตั้งแต่บัดนี้

คนไทยเราทั้งหมดนี้ต้องมีหลักมีเกณฑ์ที่ตั้งที่ชัด ก็คือตั้งรัฐบาลเป็นผู้นำ เป็นหลักเป็นเกณฑ์ของชาติไทยของเรา รัฐบาลขอให้ป็นรัฐบาลที่เป็นศีลเป็นธรรม อย่าให้เป็นรัฐบาล รัฐกิน รัฐกลืน รัฐรีดไถนะ ให้พากันพิจารณาให้ดี ตัวนี้คือตัวกิเลสมันเข้าแฝงรัฐบาลเรา รัฐบาลเลยกลายเป็นข้าศึกศัตรูต่อประชาชน แล้วจะกลายเป็นข้าศึกศัตรูต่อศาสนา เวลานี้หลวงตาบัวกำลังนำศาสนามาชะมาล้างอันนี้ จะกลายเป็นว่าหลวงตาบัวเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมืองแล้วนี้จะจมนะ

หลวงตาบัวบอกตรง ๆ หลวงตาบัวไม่จมนะ หลวงตาบัวพอทุกอย่างแล้วมาโปรดโปรดพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เท่านั้น ไม่มีเรื่องที่จะเป็นข้าศึกต่อฝ่ายใด ๆ ฝ่ายใดก็คือสัตว์โลกด้วยกันในวงศาสนาที่สอนมาตลอดเวลานี้ ไม่มีรายไหนที่เลยศาสนาไป จึงขอให้ฟังเสียงกัน อันใดที่ไม่ดีไม่งามให้พากันรีบแก้ไขเพื่อเข้าสู่ความดีความดี สมนามว่าชาติไทยของเราเป็นชาติแห่งชาวพุทธ อย่าให้มีเรื่องราวอะไรเกิดขึ้นจนกระทั่งแตกร้างกันหรือรบรากัน อย่างนั้นไม่ใช่เรื่องศาสนา นั่นเป็นเรื่องลัทธิของสัตว์แล้วยังจะหนักเข้าไปยิ่งกว่านั้นอีก จากสัตว์แล้วพินาศนิพพานนะ ขอให้พากันพิจารณาเสียตั้งแต่บัดนี้

ขอให้เห็นใจพระพุทธเจ้าที่เป็นองค์ศาสดา เราเป็นลูกชาวพุทธแท้ ๆ ทำไมจึงมาถกกันต่อหน้าต่อตาของศาสดาคือศาสดาองค์เอก ได้แก่ศาสนานั้นแล ที่ท่านประธานศาสนาเอาไว้แทนพระองค์ ศาสนาคำสอน สอนไว้นั้นคือศาสดาองค์เอกออกประกาศสอนโลก เพื่อระงับเป็นน้ำดับไฟ แล้วทำไมพวกเราจึงเห็นว่าน้ำนี้เป็นเชื้อไฟกิเลสเป็นไฟเผาไหม้ไปหมดอย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ ขอให้พิจารณากันด้วยดีพี่น้องทั้งหลาย ก่อนเหตุการณ์อะไร ๆ จะเกิดขึ้น

เรามีความมุ่งหมายอย่างเต็มหัวใจแล้วที่สอนโลก ช่วยโลกด้วยความเมตตาตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าล้วน ๆ เราไม่มีอะไรเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมือง อันใดไม่ดีเราก็ตบตีเข้ามาอย่างนี้ ตบตีเข้ามาเพื่อดี ใครผิดให้รีบแก้ไข อย่าทะนงตัว เอาชาติไทยเป็นสนามรบใช้ไม่ได้นะ อย่าให้ออกกิเลสมาเป็นกรรมการตัดสินมวณนะ จะพินาศกันทั้งหมด ออกกิเลสคือความโลภ ราคะตัณหา ความเห็นแก่ได้ เห็นแก่พวกแก่พ้องของตัวเอง เห็นแก่ตัวขึ้นเป็นต้นเหตุ แล้วก็เห็นแก่พวกแก่พ้อง จากนั้นก็กระจายออกไปเห็นแก่ภาคแก่เหล่าไปละ นี่เป็นเรื่องความแตกสามัคคี พี่น้องทั้งหลายอย่านำมาใช้

ทุกคนมีหัวใจด้วยกัน รู้จักดีจักชั่ว รักสุขเกลียดทุกข์เหมือนกัน ตามธรรมพระพุทธเจ้าท่านก็สอนไว้อย่างนั้น ให้ละอันใดที่เป็นสาเหตุจะเป็นความทุกข์ อย่าให้เกิดขึ้น

ในบ้านในเมืองของเรา ให้รับแยกตัวทันที อันใดที่ผิดให้รับแก้ไข บ้านเมืองของเราจะสมชื่อสมนามว่าเป็นลูกตถาคต เป็นลูกแห่งชาวพุทธ แล้วเรื่องทั้งหลายก็จะสงบเรียบร้อย สมบูรณ์นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายตามเจตนาของหลวงตาบัว ซึ่งไม่มุ่งอะไรที่จะเป็นภัยต่อโลกแม่เม็ดหินเม็ดทราย นอกจากให้เป็นคุณต่อโลก ขอให้สนองธรรมพระพุทธเจ้าด้วยการลงกันทุกสิ่งทุกอย่าง

กิเลสตัณหาออกไป ความโลภโลภมากก็กัปกัปกัลป์พาใครไปสวรรค์นิพพาน ความเห็นแก่ได้แก่ร้ายแก่รวย ตายไปแล้วสิ่งที่ได้มาว่าเป็นความร่ำรวย ๆ นั้น สมบัติอันใดมันพาคนไปขึ้นสวรรค์ มีแต่พางมลงนรกเท่านั้น ถ้าเสาะแสวงหาในทางที่ผิดนั้นคือเชื้อไฟเผาคนในนรก ให้ลุ่มจม จึงอย่าทำทายนะชาวพุทธเรา ทำทายนบ ทำทายนบุญ ทำทายนสวรรค์ นรก นิพพาน อย่าทำทายน สิ่งเหล่านี้มีมากก็กัปกัปกัลป์ไม่มีใครสามารถจะรื้อถอนเผามันได้แหละ นรกก็เผาไม่ได้ สวรรค์ก็เผาไม่ได้ มีมาตั้งเดิมก็กัปกัปกัลป์ ขอให้พากันยอมรับตามคำสอนพระพุทธเจ้า แล้วแยกแยะตัวเองออกจากสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลาย สมนามสามัคคีกันเข้าด้วยความดีความดี ชาติไทยของเราจะมีความสงบเรียบร้อยต่อไป

ถ้าหากว่าต่างคนต่างดีต่างคนต่างแบ่งอยู่ดี หรือว่าต่างคนต่างจะกัดกัน ก่อความพิพาทฉิบหายต่อชาติบ้านเมืองของเรา ขอให้ฟังเสียงธรรมนะ เวลานี้ธรรมออกมาประกาศพี่น้องชาวพุทธ ในชาติไทยของเราตั้งแต่วังรัฐบาล พระมหากษัตริย์ลงมา เป็นลูกแห่งชาวพุทธด้วยกันทั้งนั้น ขอชาวพุทธอย่าได้กัดกันต่อหน้าต่อตาคำสอนพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นองค์แทนศาสดาเลยจะดูไม่ได้นะ ชาติอื่นเขาจะดูถูกเหยียดหยามชี้หน้าด่าทอมาหมด ชาติไทยนี่ต่ำต้อยน้อยหน้าที่สุด ไม่มีราคาราคา เอาการทะเลาะเบาะแว้งเป็นแบบหมากัดกันมาประกาศให้ชาวโลกเขาเห็นนี้ นำอายุไหมชาติไทยเรา ให้พากันพิจารณาตั้งแต่วังรัฐบาลลงมาจนถึงประชาชน

อันใดผิดให้ยอมรับว่าผิดตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ความโลภอย่าเอาเข้ามาเป็นประมาธ ความเย่อหยิ่งจองหองอย่าเอาเข้ามาเป็นประมาธมันจะทำลายชาติไทย ความอวดดีอวดดีว่ามีกำลังวังชามีความสามารถ มันสามารถเพื่อจะกัดกันให้แหลกเหลวก็มี ความสามารถในทางที่ดีทำกันให้มีความกลมกลืนสามัคคี และมีความแน่นหนามั่นคงกันก็มี ขอให้นำธรรมเข้าไปจะกลมกลืนสามัคคีทันที ถ้านำกิเลสประเภทโลกฉิบหายนี้เข้ามา เมืองไทยเราจะฉิบหายได้โดยไม่สงสัย

วันนี้ขอฝากธรรมะไว้กับพี่น้องทั้งหลายทั่วแดนไทยของเรา นับแต่วังราชการลงมา เราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน นี้ธรรมของพระพุทธเจ้าที่หลวงตาบัวนำมาแสดงแทนองค์ศาสดา ขอให้นำไปพิจารณาพิจารณาทุกคน ให้รับแก้ไขตัดแปลง ไม่เช่นนั้นเมืองไทยเราจะจม ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความเห็นแก่ตัว แก่พวกแก่พี่น้องของตัว นี้

คืออาวุธนิวเคลียร์นิวตรอน จะสังหารชาติไทยให้ฉิบหายวายปวงไปโดยไม่ต้องสงสัย ให้
ระดับน้ำมัน พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงประเภทจรวดนิวเคลียร์นี้ออกมาเป็นสันติธรรม
ระดับความโหดร้ายทารุณทั้งหลายเข้าสู่ความสงบเย็น ชาติไทยของเราจะมีความสง่า
งาม สมชื่อกับชาติไทยของเราเป็นลูกชาวพุทธ

วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ เอาละพอ

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๙ จังหวัด ตั้งมาแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๒๐ จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่มีการงบประมาณก่อสร้างห้องสมุด มาขอให้หลวงตา
เมตตาอนุเคราะห์ ในวงเงินจัดสร้าง ๓๕๐,๐๐๐ บาทถ้วน

หลวงตา นี่ถ้าหากเราจะเทียบถึงเกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือแพทย์นี้ แหม ห่างไกลกัน
มากนะ เครื่องมือแพทย์นี้มันยันขึ้นไปสามแสน สี่แสน ห้าแสน เป็นล้าน ล้านกว่า เป็น
ล้าน ๆ เครื่องมือแพทย์ ถ้าหากจะเทียบอันนี้ก็พออยู่ได้ แต่มันมีไม่น้อยนั่นซิ โรง
พยาบาลก็มาขอजूอยู่แล้วนะ ตึกนั้นตึกนี้ เราไม่ไหวนะ โรงเรียนก็แฝงเข้ามาด้วยกัน
มาเรื่อย ๆ ถึงจำนวนน้อยก็ตามเมื่อมากต่อมากแล้วก็ยังเป็นจำนวนมากได้ กำลังของเรา
ไม่พออยู่โดยดี เมื่อมากต่อมากมันเป็นอย่างนั้นนะ

เราเคยสงเคราะห์มามากต่อมากแล้ว ที่ว่าสถานสงเคราะห์บ้านข้าวสาร พวก
แท่งก้นน้ำสูง ๆ อะไร ๆ เราให้ ให้หลายอย่างไม่ใช่น้อย ๆ ต้องเป็นล้านขึ้นไป ๆ ช่วยที่
ไหนไอ้แสนี่เราไม่อยากพูด ต้องเป็นล้านขึ้นไป ๆ แต่ละแห่ง ๆ เรียกว่าเป็นล้าน เป็น
สิบ ๆ ล้านขึ้นไปเรื่อย ๆ ช่วยมาอย่างนั้น นี่ละหลวงตาที่ช่วยโลกช่วยอยู่อย่างนี้ แต่
เวลามาสอนโลกให้เป็นผู้เป็นคน กลับกลายเป็นหมากัดกันไปนี่จึง แหม เราท้อใจมาก
นะ พูดจริง ๆ

โห มันจะหมดจริง ๆ เหรอนิสัยวาสนาของชาติไทยเราต่อธรรมของพระพุทธเจ้า
จะเซ็นสัญญากันตัดขาดกันระหว่างลูกชาวพุทธกับพระพุทธเจ้า จะกลายเป็นลูกเทวทัต
ไปแล้วเหอ เซ็นสัญญาใหม่ แต่ก่อนเป็นลูกชาวพุทธ ต่อมานี้ก็จะมาเซ็นสัญญากันใหม่
ตัดขาดจากญาติจากมิตรกัน ขอแยกตัวเป็นลูกเทวทัต เอ้า ที่นี้กัดกันแหลกเลยลูก
เทวทัต นั้น ถ้าลูกชาวพุทธรู้ ไม่กระทบกระเทือนกันง่าย ๆ มีเหตุมีผลทุกอย่างนั้นคือ
ลูกชาวพุทธ สงบร่มเย็นด้วยธรรมอันนี้ ถ้าเป็นลูกเทวทัตมีแต่ทำจะกัดกัน เบ่งใส่กัน
แล้วกัดกัน ความฉิบหายก็พวกเก่ง ๆ นั้นแหละ ฉิบหายก่อน อันนี้พิจารณาเสียก่อนนะ
ยังรับคำไม่ได้ เพราะทางไหนด้านไหนก็มา

นี่ทางหนองบัวลำภูก็มา อันนั้นดูว่าสร้างอะไรให้พวกนักโทษหญิงอยู่ในเรือนจำ
ทางนั้นเขาก็มาขอเรา เราก็อีกเอาไว้ อย่างนี้ละมันมากต่อมาก เราก็อเห็นใจ นักโทษหญิง
ก็คือคนคนหนึ่ง เสวยกรรมตามวาระของตน ๆ เหมือนกันหมด ใครจะไปดูถูกกันไม่ได้

นะ ว่าเขาเป็นนักโทษในเรือนจำ เราไม่ใช่ นักโทษเราเป็นคนนอกเรือนจำ อย่าไปดูถูกเหยียดหยามเขานะ ถึงวาระกรรมของใครของเราก็ต้องได้เสวยกันโดยดี เพราะกิเลสมีอำนาจมากอาจจะใส่เข้าไป คือหลวมตัวเข้าไปที่ไหน ทำผิดทำพลาดลงไปก็เป็นโทษขึ้นมา กิเลสนี้ละตัวใส่คนเข้าไปให้เสียหาย ๆ ท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน

ทางลาดยาวนี้เราก็สร้างตึกหลังใหญ่ให้ เรียกว่าเป็นสองชั้นเลย ชั้นพื้นนี้เป็นชั้นหนึ่ง ทำเรียบราบเสมอกัน ข้างล่างราบรื่นตึกว่าชั้นบน ชั้นบนก็เรียบเพราะเราสั่งว่าให้ทำให้ดี ต้องสั่งหัวหน้าเลย อย่ามาทำชู้ ๆ ให้เห็นนะ เรื่องราคาเท่าไรเราจ่ายตามนั้น ๆ ไม่อึดไม่เอื้อนไม่ต่อรองแม้สตางค์หนึ่ง เราไม่เคยต่อรอง ให้ทางไหนสร้างที่ไหนก็ตามเราไม่เคยต่อรอง ให้ตามนั้น ๆ ขอแต่ให้ทำดีตามเจตนาของผู้บ่งบอกให้สร้างก็พอ

เขาขอเรื่อย ขอเท่าไรให้เท่านั้น ๆ จนกระทั่งสมบูรณ์แบบข้างนอก ที่ไหน ๆ แต่ก่อนไม่เคยพูดกัน แต่เวลาทำหลักใหญ่ขึ้นแล้ว ข้างนอกก็ลูกกลมเข้ามา อันนั้นก็ขาด อันนี้บกพร่อง สุดท้ายให้หมดจนสมบูรณ์แบบ เฉพาะตีกรวมกับอันนี้ ๖ ล้านกว่า แล้วก็ให้เป็นมูลนิธิอีก ๑ ล้าน สำหรับลาดยาวแล้วเป็นเงิน ๗ ล้านกว่า อุดรฯ นี้ก็ ๒ ล้าน สร้างตึกให้เพื่อเป็นที่พยาบาลของนักโทษ คนใช้ นักโทษ หมอมาเป็นระยะ ๆ เอาสถานที่นี้เป็นที่พยาบาล ตึกนี้เขามาขอเรา ๒ ล้าน เวลาสร้างแล้วเขาก็เอา นักโทษในเรือนจำ มาเป็นคนงาน ให้รางวัลค่าจ้างพอประมาณไม่ให้เต็มสัดเต็มส่วน เพราะเป็นนักโทษ ที่นี้เงินมันก็เหลือ เหลือเท่าไรเราก็มอบให้เป็นมูลนิธิหมด เราไม่ได้เอาคืนแม้สตางค์หนึ่ง นี่หมายถึงสถานที่คุ้มซึ่งเราก็ช่วยอย่างนั้นเรื่อยมา ที่อื่นโรงร่ำโรงเรียนไม่ต้องพูด โรงเรียนนี้มาก หลวงตาช่วยโลกช่วยอย่างนี้ละ จึงไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะลากหลวงตาไปสู่สนามรบ เป็นหมากัดกัน อย่าให้ได้ยินนะ ธรรมของพระพุทธเจ้ากลายเป็นนักโทษในเรือนจำอย่าให้ได้ยินนะ

เราจนวิตกวิจารณ์ คืออดวิตกวิจารณ์ไม่ได้ เพราะมันขัดต่อเจตนาที่เป็นธรรมล้วน ๆ ภายในหัวใจของเราซึ่งนำมาช่วยโลกนะ เวลาเมื่อเรื่องระหองระแหงดังที่ปรากฏอยู่เวลานี้ เราก็อดคิดไม่ได้ว่า “เออ! เฉพาะชาติปัจจุบันนี้ เราก็ได้เล็งถึงอดีตของเรา ครั้งเป็นฆราวาสก็ไม่เคยก่อเรื่องก่อราวกับผู้หญิงผู้ใด ให้มีความร้าวรานในจิตใจ จนถึงความแตกร้างสามัคคี เราก็ไม่เคยมี มีแต่ความดีงามระหว่างเพื่อนฝูงชาวบ้าน ไปที่ไหนใครก็ไม่เคยปรากฏว่ารังเกียจเรา”

นี่เราพูดตามพื้นเพสันดานนิสัยเราที่เคยปฏิบัติตัวมา ไม่เคยมีเรื่องราวอะไรกับใครนะ ไปที่ไหนก็พูดว่าสนิสนม รักใครไว้ใจได้ ครั้นเวลาออกบวชก็เหมือนกัน การปฏิบัติศีลธรรมเราก็ไม่มีที่ต้องติ เป็นที่แฉใจอบอุ้มในศีลธรรมของตนเป็นลำดับมา จนกระทั่งออกปฏิบัติผิดกับกิเลสถึงพริกถึงขิงถึงเป็นถึงตาย จนได้ผลเป็น

ที่พอใจแล้ว และได้นำธรรมเหล่านั้นมาสอนโลก ธรรมที่ดำเนินมานี้เป็นไปเพื่อความสงบร่มเย็นอบอุ่นเรื่อยมา ไม่มีความร้าวรานปรากฏในระหว่างการดำเนินมา ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงวาระสุดท้ายดังที่กล่าวแล้ว

ทีนี้เวลาเรานำผลของธรรมมาสั่งสอนประชาชนพี่น้องชาวไทยเรา มันทำไมถึงมีระแคะระคายระหองระแหง ลักษณะจะทะเลาะวิวาทในคนไทยของเราเองตั้งแต่ฝ่ายรัฐบาลลงมา ลักษณะจะมีความร้าวรานไปในทางต่อสู้ด้วยวาหะด้วยอะไรก็ตาม ดีไม่ดีถ้ามันหนักกว่านี้มันออกอาวุธก็ได้สินะ เราก็อดคิดไม่ได้ว่า “เออ! เราที่นำธรรมมาสอนโลก เราก็ไม่เคยมีเจตนาร้ายแม้เม็ดหินเม็ดทรายเข้ามาเกี่ยวกับโลกเลย แต่ทำไมผลที่แสดงมาจึงมีลักษณะเช่นนี้ เวลานี้จะอาภัพวาสนาในวาระสุดท้ายละหรือ?” อดคิดไม่ได้นะ ทั้ง ๆ ที่เราเองไม่มีอะไรเลย ใครจะอาภัพก็ตาม เป็นอะไรก็ตาม ตกนรกอเวจีก็ตาม เราพูดได้เต็มเหนี่ยวเลย เราจะไปนิพพานทางเดียวเท่านั้น เอ้า พูดให้เต็มยศนะ แต่แล้วเหตุการณ์ที่วางไว้ให้พี่น้องทั้งหลายนี้ด้วยความเมตตาทำไมจึงกลายเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้พี่น้องชาวไทย เราต้องมีกรรมประเภทหนึ่ง หากว่าเรื่องราวอย่างนี้เกิดขึ้นได้จริง ๆ ก็แสดงว่าอดีตย้อนหลังเราอาจจะมีโอกาสใดเวลาใดอยู่ก็ได้ มันถึงมาแสดงผลในวาระสุดท้ายที่เราจะไม่ต้องกลับมาเกิดอีก วังนั้นเออะ มันถึงมาแสดงอย่างนี้ขึ้นมา เราอดคิดไม่ได้นะ พี่น้องทั้งหลายพิจารณาด้วยกัน เพราะเราไม่เคยมีจริง ๆ นี่

บวชเป็นพระเป็นเณรขึ้นมาก็ไม่เคยไประหองระแหงอะไรกับใคร ไปที่ไหนเพื่อนฝูงก็รักสนิทสนมกัน แม้ที่สุดไปเป็นลูกศิษย์ของครูบาอาจารย์องค์ใด ท่านก็รักท่านไม่เห็นตำหนิติเตียนเราอะไร เฉพาะอย่างยิ่ง เช่น สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (วัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน) นี่ละสุดท้ายที่เราออกทางด้านปริยัตินะ ไปเป็นลูกศิษย์ของท่านกัน กุฎีของท่าน รับใช้รับสอยตลอดเวลา ถ้าพูดภาษาโลกก็เรียกว่าท่านรัก เมตตามาก ไว้วางใจมากทุกอย่างเลย ถึงเวลาเราออกไปปฏิบัตินี้ ท่านเขียนจดหมายตามเลย เชี่ยว ตามแล้วตามเล่า จดหมายให้มา ๆ สุดท้ายท่านนัดให้มาที่สถานีรถไฟจักราช โคราช เราไม่ลืมนะ “ให้มหาบัวมารอที่นั่น” รอที่สถานีจักราช เพราะเราจะไปจำพรรษาสถานีจักราช มาถึงสถานีจักราช พอรถไฟจอดปั๊บ รถจอดเพียงนาทีเดียวนี่ ไม่ใช่สถานีใหญ่ ไม่ใช่สถานีจังหวัด พอรถจอดปั๊บเราก็ขึ้นปั๊บ โอ้ย ท่านชี้มาที่เราเลยว่า “มหาบัวต้องไปกรุงเทพฯ ๆ” เอาใหญ่เลยนะ ชูจะให้กลับกรุงเทพฯ เรายังไม่ทันได้ตอบอะไรเลย พอดีรถไฟเอื้อย ๆ ออก อู๋! รถไฟไปแล้ว เราก็โดดเลย เรียกว่าพันภัยไป (หัวเราะ) นั่นเห็นไหม ด้วย

อำนาจความเมตตาณะ เป็นอย่างนั้น เราก็ดำเนินมาอย่างนั้นตลอดก็ไม่เคยมีเรื่องอะไร
ราบรื่นดีงามอบอุ่นภายในใจตัวเองตลอดมา

เวลานี้ก็มานำพี่น้องชาวไทย ทำไมผลจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามมีอย่างเห
รอ? นี่อันหนึ่ง ถ้าว่ามีก็ อ้อ! ถ้ามีก็เป็นเรื่องอดีตชาติของเรา อาจจะทำให้สร้าง
แต่กร้าวไว้ในที่ใดที่หนึ่งก็ได้ มันถึงแสดงผลขึ้นมา ไม่มีเหตุแสดงผลขึ้นมาไม่ได้
เราต้องยอมรับอดีตชาติของเราที่ระลึกไม่ได้ แต่ผลมาปรากฏในปัจจุบันเราก็ต้อง
ยอมรับ นี่เรากำลังพิจารณาอยู่เวลานี้ละ ชาติไทยของเราเอาศานามา นำ จะกลาย
เป็นพินเป็นไฟไปมีอย่างเหรอ? นอกจากเป็นน้ำดับไฟไปโดยลำดับเท่านั้น จะเหมาะ
กับเหตุกับผลที่ศานามาเป็นผู้นำ

พูดถึงเรื่องที่ว่า กิริยานิสัยของเราที่เคยเป็นมาตั้งแต่ตั้งแต่นั้น เป็นฆราวาสมา
จนกระทั่งถึงพระ จนกระทั่งถึงวาระนี้ เราพูดจริง ๆ เราไม่เคยมีความร้าวรานกับผู้
ใดให้แตกร้างสามัคคีกัน เราไม่เคยมี แต่เรื่องสมานให้เป็นความสามัคคีขึ้นมาจน
กระทั่งดีเด่นอย่างนี้ มีมาเรื่อย ๆ นะ เช่น มีเรื่องใหญ่ ๆ อะไรอย่างนี้ เราพูดให้ชัด
เสียวันนี้นะ เรื่องใหญ่ ๆ ประชุมสงฆ์นี้ เอากันอย่างใหญ่โตไม่ลงกันได้เลย ๆ นี้ มี
หลายครั้งนะ ต้องมานิมนต์เราไป พอเราไปแล้ว ต้องขอภัยไม่ใช่ของตนนะ พอเข้า
ไปก็ว่า “เฮ้ เรื่องราวอะไรให้เปิดขึ้นมาให้หมด เราจะฟังให้ทุกทีทุกทีทุกอย่าง” พอ
เปิดมาหมดทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ทีนี้เราขึ้นเลย เพราะได้เงื่อนไขทุกอย่างแล้ว ขึ้น
ประธานอันนั้นประธานอันนี้เข้าไปบิ๊บ ๆ “เฮ้ ถ้าใครเห็นด้วยให้ยกมือขึ้น” พริบ
เลย “เฮ้ ใครไม่เห็นด้วย ให้ยกมือ” เงียบเลย ไม่มี “เฮ้เป็นอันว่าเลิกกันนะ” เลิก
เรียบ อย่างนี้มาไม่รู้กี่ครั้งนะ ที่จะไปทำความร้าวรานต่อที่ใดให้แตกนี้ ยังไม่เคยปรากฏ
ในชีวิตของเรา เรื่องประชุมสงฆ์เรื่องใหญ่ ๆ มีมากนะ ที่ร้าวรานอะไร ๆ นี้ เราเข้า
ไปประธานนี้เป็นผลขึ้นมาประจักษ์ ๆ ไม่เคยพลาดนะ ว่าหลวงตาบัวได้เข้าระงับ
ดับเหตุการณ์อะไร ๆ นี้ล้มเหลวไป ไม่เคยมี มีแต่แข่งชิงสาธูการทั่วหน้ากันไป
หมด ลงพริบ ๆ อย่างนี้ เคยมีมา

แต่เวลานี้เราประธานสามัคคีชาติไทยของเราทั้งประเทศ จะอาภัพตอนนีเห
รอ? วาสนาของหลวงตาบัว เอาธรรมมาโปรดโปรดพี่น้องทั้งหลายให้ชุ่มเย็นทั่ว
หน้ากัน จะกลับกลายเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ชาติไทยของเรา เพราะคำสอนของ
พระพุทธเจ้าที่หลวงตาบัวนำมาโปรดโปรดนี่เหรอ? มันจึงอดคิดไม่ได้ จึงขอให้พี่
น้องชาวไทยทั้งหลายคิด ให้ต่างคนต่างตกลงกันโดยเหตุผล ถือ “ธรรม” เป็นกฎ

เกณฑ์ อย่าถือทิฐิมานะ อำนาจวาสนานอกๆ นานา เข้ามาทำลายชาติไทยของเรา
จะแหลกเหลวไปได้ไม่สงสัย เอ้า วันนี้จะให้พร